

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

5. Quis summo mane audiebat Missam; postea Episcopus fecit illum diem
festiuum de præcepto Quaritur an teneatur audire aliam Missam? Ex quo
infertur, an si quis mane communicauit, si postea in eadem ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

Glossam in Clementina, Graues, de Sentent. Excomm. Dominicum, & Francum in cap. Episcopus de priuilegiis in 6. Eclenii in cap. 2. n. 4. de except. Sylvestri verbo Excommunicatio 5. n. 3. Probant, quia in Missali ab illis verbis titulus Canonis incipit. Quidam probabiliter arbitrantur, à clausula, Communicantes. Alii ab illis verbis incipere existimant, Qui pridie gratiam patetur; Ita Sylvestri supra cum Iunocentio, & Holtensi: & ita Sotus in 4. dis. 22. quæst. 1. art. 4. Ledesma 24. quæst. 25. art. 2. & videtur sentire D. Thom. 3. part. 9. 83. art. 6. ad 2. quamvis id expresse non dicat, Paludanus in 4. dis. 11. quæst. 3. Archidiacus, & vterque Cardinalis in cap. Sicu Apostola 11. quæst. 3. Innocentius in cap. Nuper de Sentent. Excom. in 6. Victoria, de Excom. §. 10. Sed primi videntur sentire probabilius. Et ita assertit Fagundez præcept. 1. lib. 3. c. 18. n. 5. Hoc etiam obseruant Dicastillus vbi supra, dis. 4. dub. 13. n. 249. vbi assert, Canonem secundum communem incipere à Te igitur, &c. sed secundum aliquos, à Communicantes, &c. & secundum alios, à Qui pridie quam patetur. Quandò vero Canon finiat, discrepant etiam inter se Doctores: Suarez in 3. part. tom. 3. dis. 83. set. 1. in initio, putat quod terminat usque ad Consumptionem, incipiendo a Te igitur Gauantius vero in Kubr. Mis. part. 2. tral. 7. cap. 8. litera L. & par. 3. tit. 10. 2. putat terminare usque ad Liberas nos, &c. D. Gregorius à Suarez vbi supra adductus, putat terminare usque ad Orationem Dominicam, quam sententiam approbat Tanburinus loco citato nam. 12.

4. Notentur hæc omnia, quia nimis necessaria erunt, nem pè in casibus, in quibus Sacerdos teneatur interruere Missam inchoatam ante incepitum Canonem, de quibus agit Fagundez loco citato: & in casu in quo Ecclesia violatur propter effusum Sanguinis, dum Sacerdos dicit Missam, & non fuerit incepitus Canon; & in casu quo iudicandum erit, quando putatis materie exculpe à peccato mortali, si in Canone relinquantur aliqua verba: Quæ omnia cum sint fatis practicabilia: multum determent pro Confessariis opiniones adductæ, videlicet quan-d dicatur Canon incipere, & finire.

RESOL. V.

Quis summo mane audiret Missam, postea Episcopus fecit illum diem festum de præcepto, queritur, an teneatur audire aliam Missam? Ex quo inferitur, an sequis mane communicauit, si postea in eadem die incidat in periculum mortis, teneatur iterum sumere Eucharistiam? Et an, sequis in die festivo audiatur Sacrum immemor præcepti teneatur ad aliud Sacrum audiendum. Et an si quis audiret Sacrum cum positiva intentione non satisfaciendi præcepto, abhuc satisfaciat, nec teneatur aliud Sacrum audire? Et quid si talam intentionem habuerit, qui voulert audire Sacrum, an viisque iste teneatur audiire secundum Sacrum? Ex part. 10. tr. 15. & Msc. 5. Ref. 4.

Sup. hoc cū eodem Palauincino hic infra citato lege infra doctrinam s. Nac, ad medium. Ref. 14. sed Vide eam per totam.

§. 1. **C**alus est curiosus, & affirmatiuè videtur respondendum, quia iste talis quando audiuit Missam, non aderat obligatio præcepti. Ergo superueniente præcepto erit adimplenda eius obligatio. Confirmatur ex illa opinione à me s. p. plus repetita, quod si quis manè communicauit, postea in eadem die incidat in periculum mortis teneatur iterum sumere Eucharistiam, quia quando manè communicauit non aderat articulus mortis, atque obli-

gatio sumendi viaticum. Et ita præter Doctores, me alibi adductos tener hanc sententiam, invenimus Leandrus de Sacrament. tom. 1. tract. 7. dis. 2. quæst. 1. & Quintanaduñas in Theol. Moral. 1. tract. 7. dis. 2. qui tellatur ita, scilicet Doctores solitamente, & Complutenses, & hanc sententiam tanquam probabilem me citato admittit nouissime sapientissimus dicastillus, de Sacram. tom. 1. tra. 7. dis. 10. dub. 4. n. 6. & alij.

2. Verum his non obstantibus ad casum proprie- sum individualiter negatiuè respondet Pater Iauincinus in Collegio Romano Sacre Theologie professor, vir quidem doctissimus, & eruditissimus de Iustit. & Iure, lib. 4. cap. 11. n. 6. ubi sic afferit. Ex his colligitur, primo quod si quis die facto sonat per Sacrum immemor præcepti non tencur ad aliud Sacrum audiendum. Imò etiam in casu, in quo pro mulgeret præceptum audiendi Sacrum aliquo tempore, Petrus ea die ex devotione Sacrum audiuit, probabilius est Petrum non tener ad leendum ad auditionem Sacri Præceptum enim intendit tamquam non quis voluntarie omittat ea, de Sacri auditio- ne. Qui vero Sacrum iam audiuit, non est amplius in statu Sacrum omittendi. Ita ille: unde ego porto de aetate utramque sententia esse probabilem. Non tamquam quod ibidem docet idem Pater Pallavicinus, namque in libro Quod etiam aliquis audiret Sacrum cum positiva intentione non satisfaciendi præcepto per illum se quid perditionem, alius negatiuè satisfaciens, non uscerat quod ad aliud Sacrum audiendum, cum tamen in hinc sententiam talam intentionem is, qui voulit audire Sacrum, que tencetur audire secundum Sacrum. Rato de Cœlo, partitatis est, quia sic possum mihi imponere obligationem voti, ita possum illam extendere ad casum, quod non extredebatur, hoc est ad auditum secundi Sacri: At vero sicut non possum impiger mihi obligationem præcepti (cum non possem esse certe iurisdictione supra me ipsam) ita non possum illam extendere ad conditionem secundi Sacri. Et ita etiam docet quod votum Baldelius in Theol. Morali, lib. 5. d. 15. s. 21. in verb. Neque si simile com. Sua. Ledesma, & alij. Sed ego contra sententiam alii, tamen alibi adhæsi, nempe in tali casu audiendum Missam animo non satisfaciendi votum, non tener adiungere aliam, vt voto satisfaciat, quia vere, & integre ille facit satis per Missam à le auditam, cum vere prædictum illud, quod voulit, neque enim per intentionem illam non satisfaciendi voto per dictam Missam, quam audiens habuit, voluit protogare suum votum, sed denud voulere licet posset, sed solum voulere per aliud Missam votum satisfacere, ergo si ei iam satisficeret, nihil illi restat vt satisfaciat. Et ita hanc sententiam citato tener Leandrus de Præceptu Ecclesiæ, tradid. 1. quæst. 83. Trullench. in Decalog. tom. 1. lib. 1. cap. 2. dub. 16. num. 27. Sanchez, & Bonacina, & alij. Non nego tamen sententiam Patris Pallavicini, Baldelii, & aliorum suam habere probabilitatem.

RESOL. VI.

Quoniam distantia ab Ecclesia excusat, et quia non teneatur illam adire ad audiendum Missam in die festi- nis?

Et aduertitur, quod si forte coningat in urbe planata Templo, & loca interdicta, longiusq; distat Ecclesia aliquam intra urbem, vt subribet libet ab interdicto, tenebuntur etiam feminae delicate, & alicuius auctoritatis, seclusa grani celi interponat eo ire, et in die festo audiatur Missam. Ex part. 11. & Msc. 1. Ref. 8.